

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Ghenadie Nicolaev,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Liliana Catan,
Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, declarat de condamnatul

Mustea Ivan Alexandru, născut la 15 octombrie 1984 în or. Rîbnița, domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/2, ap. 6, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) la 19 iulie 2012, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs
ordinar:
în anulare:*

*Termenul de examinare a cauzei
18 octombrie – 24 decembrie 2012,
18 februarie – 01 aprilie 2013,
17 iulie – 23 octombrie 2013;
28 ianuarie – 13 martie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, Mustea Ivan a fost condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. d), 82 Cod penal la 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, adică 20.000 lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 iulie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 3 luni închisoare, cu amendă în mărime de

1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând din 24 august 2012.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Mustea Ivan, în noaptea spre 11 august 2012, în jurul orelor 22⁰⁰, aflându-se în apartamentul 96 din str. Voluntarilor 12, mun. Chișinău, avînd scopul intrării în posesie a actelor de proprietate pe imobilul ce aparține părții vătămate Iudin Evghenii, i-a cauzat acestuia vătămări corporale, sub formă de arsuri pe suprafața corpului, prin aplicarea fierului de călcat încălzit.

În continuare, urmărind scopul obținerii de la partea vătămată a unei sume de bani, la 12 august 2012, în jurul orelor 21⁰⁰, aflându-se în apartamentul 96 din str. Voluntarilor 12, mun. Chișinău, i-a cerut acestuia transmiterea tuturor mijloacelor bănești pe care le deține pe conturile bancare și, în determinarea ultimului de a-i executa cerințele, i-a aplicat mai multe lovituri cu ciocanul peste piciorul stîng, cauzîndu-i în comun acestuia vătămări corporale medii.

3. Avocatul Daniel Șontea și inculpatului, au declarat apeluri solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Mustea Ivan să fie achitat.

Apelanții au indicat că instanța a pus la baza sentinței de condamnare doar declarațiile părții vătămate, iar cele ale inculpatului au fost ignorate, astfel fiind încălcat principiul prezumției nevinovăției.

Acuzarea nu a dovedit existența infracțiunii. Instanța de fond nu a luat în considerație că urmărirea penală a fost începută la 02.07.2012, adică cu o lună și nouă zile înainte de a fi comisă infracțiunea din 11.08.2012.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat probelor administrate o apreciere corectă și a încadrat just acțiunile inculpatului în baza art. 189 alin. (3) lit. d) Cod penal.

La stabilirea pedepsă inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 61 și 75, 82 Cod penal, luînd în considerație că inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 iulie 2012, la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa nefiind executată pînă la ultima condamnare.

5. Inculpatul și avocatul Daniel Șontea au declarat recursuri ordinare, în care au solicitat casarea hotărîrilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc semnele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate.

Recurenții au invocat că instanțele nu au înlăturat încălcările procesuale comise de organul de urmărire penală și au apreciat greșit probele administrate pe caz.

Astfel, acuzarea nu a dovedit existența vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de șantaj, însoțit de tortură, corespunderea circumstanțelor faptei cu elementele componenței de infracțiune, realizarea intenției și alte aspecte.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, ambele recursuri au fost declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs a relevat că concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului cât și încadrarea faptei lui în baza art. 189 alin. (3) lit. d) Cod penal sunt corecte și legale, fiind bazate pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. La 05 decembrie 2013, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri noi, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanțele nominalizate au apreciat incorect probele administrate pe caz.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină calitatea unui viciu fundamental de natură să genereze temeiul desființării hotărârilor irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 8 din prezenta decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din

oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Mustea Ivan Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, semnată la 11 aprilie 2014, pronunțată la 17 aprilie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Liliana Catan

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

Dispozitiv

13 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Ghenadie Nicolaev,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc, Liliana Catan,

Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, declarat de condamnatul

Mustea Ivan Alexandru, născut la 15 octombrie 1984 în or. Rîbnița, domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12/2, ap. 6, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

2) la 19 iulie 2012, prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 180 ore de muncă neremunerată în folosul Comunității.

În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Mustea Ivan Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 aprilie 2014

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Liliana Catan

